

על גורמי הריווחיות בענף הבקר במושב

הגבוהה משלבת בממשק מותעה — בזבוזו במפסוא. סלקציה במדים בלתי כלליים, מספר רב של בני בקר, יחסית למספר הפרות וכו' — יכול זה את כל רוחוי התגונבות הגבואה וההכנסת הנקייה תצטמצם.

ג. נצילות המפסוא הוא הגורם הראשון במעלה בקביעת הריווחיות. לאור הנתונים שנ' אספו יש להניחס שמהיר ייחידת המזון לא היה שונה ביותר בכל המשקים אשר נכללו בסקר. מאידך הצטיינו משקי הקבוצה הראשונה בהר צאות הזנה נמוכות. מכאן יש להסיק שנצילות המפסוא הייתה גבוהה יותר בקבוצת זן, ותיא שתרמה בעיקר לריווחיות האגדולה שאפייניה עדרים אלה.

לנצילות מפסוא נמוכה יכולים להיות גורמים שונים, וביניהם — בזבוז מזון ותפריט בלתי מואzon. תנאי ראשון לשיפור בשטח זה הוא טיפול נון מדודק של התפריט וביצועו, התואם תיכנון זה. מובן שדברים אלה מחייבים רישום ממויות המפסוא המוגשות וכן אפשרות כל שהיא לשקי לחת המפסוא הגס המוגש.

בסיכום יש לציין שהנתונות מבוססות על נתונים שנת תשכ"ג, "שנת מיסות בייזור", ולכן אין להסיק ממנה מסקנות מרחיקות יתר על המידה.

חיים היילמן

מיןיל הדרכה — לשכת רוחבות

לאחרונה נערכ ניתוח כלכלי של ענף הרפת באחד המושבים הוטיקים שבאזור הדרום.

הסקר כלל אמן 70 משקים שבאו מושב, אולם רק 20 עדרים נכללו בניתוח המפורט. כי רק הם היו בעלי הרכב דומה.

שלוש עובדות מודולריות מתוך ניתוח הנתוניים:

א. לעיתים מתגאים הבדלים גדולים מאוד בריווחיות הענף בין עדרים בעלי גודל ו הרכב דומים. 20 העדרים חולקו לשולש קבוצות — (1) בעלי הריווחיות הגבוהה ביותר; (2) בעלי ריווחיות בינונית; (3) בעלי ריווחיות נמוכה. הריווח הממוצע לכל יחידת בקר (יחידת בקר) היא בהמת מבוגרת אחת או שני בני בקר) בקבוצת המשקים הראשונה עלה ב-400 ל"י על זה של הקבוצה השלישית.

ב. חנובה חלב גבואה אינה ערובה לריווחיות גבואה. לא נמצא הבדל מובהק בתנובות הממורות עצה בין עדרי כל שלושת הקבוצות. ואך נמצאו מקרים בהם מלפים ביותר — משק שבו הייתה כמות החלב המשווקת לפרה 5830 ק"ג ועודף הריווח ליחידת בקר הגיע בו ל-440 ל"י, בעוד שבמשק אחר שבאו מושב הגיע הריווח בערך 700 ל"י ליחידת בקר, למרות שכמות החלב המשווקת לפרה לא עלה על 4490 ק"ג. אין ספק, שבממשק נכוון — ככל שתתגדל התנובה לפרה כן אף תתגדל הריווחיות, אולם אם התנובה

השפטת גיל החמלטה הראשונה ורמת ההזנה בתכנופת הגדייה על תנובת החלב

ביוגוסלביה נערכ ניסוי בתאומות מונולוגיות. קבוצה א' ניזונה בשפע והעגלות הגיעו למשקל גופ של 390 ק"ג בגיל של 17 חודשים. קבוצה ב' ניזונה באופן רגיל והגיעה למשקל הניל בגיל של 20-21 חודשים. החל מההרבעה הראשונה ניזונו שתי הקבוצות באופן שווה. בתחלובת הראשונה לא נתגלו הבדלים בין שתי הקבוצות. אולם בחלובת השניה הגיע קבוצה א' 4,973 ק"ג חלב (מוסווה ל-4%) וקבוצה ב' — 5,270 ק"ג (חלב מושווה ל-4%).